

LEGEA LOCATARULUI UNIVERSALE

(Denis Dinulescu)

MOTTO: CULTURA ȘI DANTURA IUBEȘTE AGRICULTURA

Piesă de teatru în 7 acte

Personaje: Doi actori, El și Ea.

ACTUL 1

Personaje: Virgil și Emilia, pensionari, 60.

Un interior modest. Două scaune și o masă. În cameră este singur Virgil. Apoi intră, Emilia, soția lui. Amândoi în jur de 60 de ani.

Pe masă se află o pâine din care Virgil taie câte o felie, apoi o ia și o izbește cu putere de podea. Acest joc, Virgil îl face tot actul 1, grămada de felii de pâine de pe podea crește încet în timpul dialogului. Intră Emilia.

EMILIA:

Ai auzit? Vasileștii de la 2 au câștigat la 6 din 49. Un milion sau două de euro.... Nu-i mult, da' destul ca să ne umilească.....

VIRGIL:

Pe noi?

EMILIA:

Da, pe noi...Asta pentru că n-ai fost în stare să joci și tu un bilet...Poate câștigam noi...Dar ce zic io de bilet, tu nu ești în stare de nimic....Era destul să joci un singur număr și luam și noi ceva.....Un 8 acolo....Poate 12, dar tu, nimic....Ești iresponsabil...

VIRGIL:

Fii atentă cum vorbești....

EMILIA:

Știu ce vorbesc....Ești iresponsabil cu regia casei....Nu te interesează nimic din ce se întâmplă în jurul tău....Numai tu și timbrele tale....

VIRGIL:

Ești nebună? Ce-au timbrele?

EMILIA:

Miros urât...Pentru că faci colecție numai de animale....Și câinii, urșii, leii tăi miros îngrozitor....Ne-au pus mirosul la întreținere...

VIRGIL:

Ce miros, dragă, ce vorbești?

EMILIA:

Lipsit de responsabilitate cum ești, nici n-ai băgat de seamă că pe hol s-a afișat noua Lege a Locatarului Universale...În care avem dreptul și noi la ceva mărunțis când un locatar din bloc câștigă la 6 din 49...

VIRGIL:

Așa...Și de ce să ne umilească Vasileștii?

EMILIA:

Păi, de câte ori vom trece prin fața ușii lor ne vor arunca câte 100 de euro și ne vor trimite la piață.....

VIRGIL:

Nu cred....

EMILIA:

Normal că nu crezi....Tu nu ești în stare să speli o farfurie, d-apoi să te apleci să iei 100.....

VIRGIL:

Ba,... pardon...

EMILIA:

Nu faci decât să-ți bați în cuie pe pereți puturoasele tale de timbre.... Că nici bani de clasor nu ai....Când te-am luat, scuturai și scrumierele....

VIRGIL:

Dar noi nu fumăm...O făceam așa ca să te cuceresc...Din dragoste....

EMILIA:

Și tot din dragoste nu ești în stare să schimbi niciun bec?

VIRGIL:

Azi nu putem discuta....

EMILIA:

Pentru că n-ai simțul responsabilității....

VIRGIL:

Am înțeles..... Și ce-are asta cu milioanele Vasileștilor....?

EMILIA.

Are.....Că Vasileștii trebuie să ia de la bogați și să dea la săraci.....

VIRGIL.

Ei bine, nu-i așa.....Asta făceau alde Robin Hood....M-ai înebunit de cap.....S-o luăm de la capăt.... Vasileștii au câștigat aproape trei milioane la șase din patru nouă....

Virgil, continuă impasibil jocul cu pâinea.

EMILIA:

Da.... Tu nu ești în stare de așa ceva.... Ai câștigat vreodată ceva? La table?
La Popa Prostu? Faci omletă dimineața? Tu nici măcar nu ieși cu copiii în
parc....

VIRGIL:

Ești nebună? Noi n-avem copii....

EMILIA:

Știu, dar așa vine vorba când e să apreciez lipsa ta de responsabilitate...Așa
vine vorba, Virgile....

*Virgil se ridică în picioare, dar nu încetează să dea cu feliile de pâine de
parchet.*

VIRGIL:

Și ce vrei să fac?

EMILIA:

Să-i rog pe Vasilești să ne ajute cu întreținerea....

VIRGIL:

Asta-i o idee bună... Prima pe care o ai în 40 de ani... Continuă....

EMILIA:

Dacă economisim întreținerea, putem pleca iarna la Mamaia în pachetul ăla
pentru pensionari....

VIRGIL:

Da, știu.... E un pachet de cinci zile....Viața, spune un filozof, cred că
domnul Gurile Dunării....Viața e un pachet de pachete....De fapt, acum îmi
dau seama..... Ce, sunt banii lor?.... Sunt ai noștri.... Din taxe....

Emilia îl privește surprinsă de cât de deștept este. Virgil se inflamează.

VIRGIL:

Le cerem să facă și teren de sport, de volei pentru noiăștia de 60....

EMILIA:

Să facem o listă.... Le-o dăm înregistrată.... Să nu creadă că pot face ce vor cu banii.... Chiar dacă i-au câștigat la 6 din 49, ce?, este o măsură în toate....

VIRGIL.

Exact.... Cum spunea filozoful cu pachetele....

EMILIA.

Ce mă tot bați la cap cu filozoful ăsta, Gurile Dunării? Cine mă-sa a fost?

VIRGIL.

A fost un tip care a trăit la Gurile Dunării, unu' Vasile după tată și Marin după mamă, Vasile Marin, care a făcut odată o minune....

EMILIA:

Ei și?

VIRGIL.

A băut la cârciuma din Deltă, unde trăia, șase sticle de vodcă într-o zi....L-au îngropat creștinește și după șase zile cine bătea în sicriu ca să iasă afară?...

EMILIA:

Nu spune....

VIRGIL.

L-au dezgropat și de atunci umblă prin țară și spune numai înțelepciuni de care, dacă ți cont, îți merge bine toată viața....

EMILIA:

Și de la Vasile la Gurile Dunării?....

VIRGIL:

E pentru că oamenii i-au uitat încet încet numele și i-au spus, când îi duceau în lume vorbele, Înțeleptul de la Gurile Dunării, apoi Înțeleptul a dispărut, tot după o beție cumplită, și a rămas Gurile Dunării...Îl pomenesc și ăștia în Parlament....Și ăștia de la Buxelles spun mereu: Iar au venit ăștia de la Gurile Dunării...Și scuipe în sân...Dau cu usturoi....

Emilia se uită mai atent la el, la ce face. Grămada de pâine de pe podea a crescut vizibil.

EMILIA:

Ce faci acolo? De ce consumi atâta pâine?

VIRGIL:

Cum ce fac? Vreau să demonstrez că o felie de pâine unsă cu unt, cade pe covor întotdeauna pe partea unsă și dacă da, s-o trecem în hotărârea la care lucrează ăștia cu drepturile locatarilor...Adică fiecare locatar să aibă dreptul și banii de la Vasilescu să-și cumpere o pâine, un unt și să facă această încercare.....Și dacă-i așa, dacă toate pâinile așa cad, ne trecem în Guinness....Înțelegi?

EMILIA:

Și tu de ce nu pui unt?

VIRGIL:

Pentru că are colesterol.....

Emilia îl privește stupefiată.

ACTUL 2

Aceeași actori. Aceiași masă. Acum ei se numesc Florica și Petrică, pensionari de boală, 50. Petrică e puțin bâlbâit.

FLORICA:

Unde-ai fost azi? Pe unde ai umblat? Ai luat pâine, unt, cafea, tocată, mazăre, târnăcop, o farfurie neagră, cum te-am rugat?

PETRICĂ:

Nnn... nu....

FLORICA:

Să nu-mi spui că ai uitat lista acasă....La cât ești de iresponsabil, ești în stare....

PETRICĂ:

Nu...dar am fost la cas...cas...cas...

FLORICA:

La cas cas? Și ce-i mă rog cas cas ăsta?

PETRICĂ:

Am dat cas...cas...ca să fac foto...fo...fo...

FLORICA:

Fotografii....Deci ai fost la casting...

PETRICĂ:

Da....

FLORICA:

Și, mă rog, la ce? Cine te chiamă pe tine la casting? Ca să ce? Nu te uiți cum arăți? Tu nu ești în stare să deosebești un borcan de magiun de un bilet de tramvai...Pentru ce ai dat casting, mă rog??....

PETRICĂ:

Pentru pi....pi...pi...

FLORICA:

Pentru pipi? N-ai făcut acasă?

PETRICĂ:

Pi...pi....revis...revis....

FLORICA:

Pictorial la revistă?

PETRICĂ:

La plai...plai....

FLORICA:

Aoleu...La Playboy....Tu la Playboy....Dumnezeule....O să râdă toată lumea de noi...O să se vadă că ești bâlbâit...Că dacă e fără haine....

PETRICĂ:

Nu...nu...că, că...

FLORICA:

Lasă asta acum, că e mai important ce-ți zic.....Dragă, ce zici că Vasileștii au câștigat la 6 din 49?

PETRICĂ:

Nu..nu...nu.. ttttt..e crez... Ppp...roștii ăia?

FLORICA:

Ăia....Aproape 5 milioane de euro....C-a fost report nu-ș cât.....

PETRICĂ:

Ca să vezi....În bî...bî...bî...loc la noi totul e relativ.... Cum spunea și fi..fi...fi...filozoful ăla....

FLORICA:

Gurile Dunării.....

PETRICĂ:

Așa... Spunea... Ori la bî....bî...loc, ori la bî...bî...loc, aceasta-i întrebarea....Și ce nu...nu...mere au jucat?

FLORICA:

Ce contează.....

PETRICĂ:

Pă...păi, poate vroiam să le ju...ju....căm noi și-atunci banii sunt ai noștri....Se lucrează la asta la admi...admis....asimistra.....si...nistrație....

FLORICA:

Administrație....Ce se lucrează?

PETRICĂ (*bâlbâit rău*):

Ceva cu drepturile locatarilor.... Cam așa ceva....Și la partea cu lotto zice așa: toți locatarii sunt obligați în zilele de trageri lotto să treacă pe la administrație și să zică șase numere, fără a avea obligația de a juca....Și să zicem că câștigă Ionescu din Satu Mare....De la noi din bloc Costel are

aceleași numere jucate în caietul de la administrație cu o zi înainte....păi,
normal, banii sunt ai lui....Înțelegi?

FLORICA:

Nu..... Până apare hotărârea asta noi ce facem cu banii Vasileștilor?

PETRICĂ :

bâlbâit, același joc mereu

Vasileștii, zici? Hm... Ne-am deschide o ciupercărie.....

FLORICA:

Aici? În bloc?

PETRICĂ:

Termină, proasto.... Cum în bloc?

FLORICA:

Păi, filozoful? Dar ce să facem cu ciupercile?

PETRICĂ:

Păi....pi...pi...

FLORICA:

Pictoriale? Cu ciuperci?

PETRICĂ:

Dddda....Că e o revistă bi....bi....bio...

FLORICA:

Fundul tău gol și-o ciupercă sunt bio?

PETRICĂ:

Da.... Da' crezi că ne dau?

FLORICA:

Bani? Vasileștii?

PETRICĂ:

Păi?

FLORICA:

Nu știi... N-am vorbit niciodată cu ei.....

PETRICĂ:

Încerc io cu ea....

FLORICA:

Căcat.... Iresponsabilule, în loc să supraveghezi toate numerele de la 6 din 49 zi de zi....(Îl îngână)...Încerci tu cu ea când biletul o fi pe numele lui....

PETRICĂ:

E, lasă că știi io...

FLORICA:

Ce știi tu? Zi, ce știi tu? Ai mai vorbit tu cu ea? Zi!! Ce-ai vorbit cu ea? Sau îi arăți pi....pi....pi.....

Florica s-a ridicat, s-a dus la fereastră.

FLORICA:

Uite poștașu' cu banii.....

Petrică s-a ridicat și el. Se uită amândoi pe fereastră. Se strâng în brațe de emoție.

PETRICĂ:

Tolba e plină....Mamă, ce de bani.....Drăguții de ei....

FLORICA:

Intră în bloc.....

PETRICĂ (*tot timpul bâlbâit....*)

În bloc la noi totul e relativ.....

FLORICA:

Exact.....Cum spunea ăla.....

PETRICĂ:

Gu...Gu....Fi...fi....filozofu...Ori de stai la bloc, ori de nu stai tot un căcat.....

FLORICA:

De bucurie vreau să(*îl imită*) ..pi....pi....pi....

PETRICĂ:

M-am prins....Vrei să facem dragoste.....

ACTUL 3

Aceiași actori, acum sunt Teo și Vanessa, bandiți, 40. Teo scoate din buzunar un pistol și-un cocoș de ceramică, bibelou. Ea scoate două cagule.

TEO:

.....Trebuie să fie o acțiune rapidă, să fim bine acoperiți, ca nu cumva să ne bănuiască cineva.

VANESSA:

Ai dreptate.... E foarte greu să faci jaf chiar la tine în bloc.....Și mai ales cu unul ca tine, care nu deosebești cutia de zahăr de o banană....

TEO:

Nu-i tot aia....Jaful cu....

VANESSA:

Ba da...E tot aia...Voi, bărbații, sunteți lipsiți de responsabilitate ...De orice fel de responsabilitate....Adică, să zicem că facem jaful din bloc, păi, ai fi în stare să-ți uiți copilul la locul faptei....Copilul de câteva luni....

TEO:

Dar e la maică-ta...

VANESSA:

Bou mai ești, ziceam așa...Că doar pentru el o facem....Să ducă o viață mai bună....

TEO:

Mai bună....da....

VANESSA:

Bun....Să revenim....Banii Vasileștilor oricum trebuie luați....Chiar dacă câștigați la 49....nu-s banii lor....sunt din buget....Și milioanele astea câștigate de ei sunt exact taxele noastre pe vreo douăj' de ani.....

TEO:

Cum intrăm? Pe geam?

VANESSA:

Nu știu dacă pe geam....pentru că nu știm unde-i țin....Nu știm unde-or fi pitit banii....Ne gândim....La cât de prost și iresponsabil ești, iubitul meu scafandru....Ai fi în stare....

TEO:

De orice....Trebuie atrași în bucătărie.... Tu îi ții de vorbă.... Io îmi pun cagula și m-apuc de treabă.....

VANESSA:

Despre ce să vorbesc atâta cu ei, idiotul meu albastru? Nici măcar nu ne salutăm, și acum să stau de vorbă.....Ți-ai găsit.....

TEO:

Despre Marte...Sonda aia....

VANESSA:

Bine, bine, ghiocelul meu tulburat....da' tu să mai treci pe la bucătărie, să vezi cum merge discuția și dacă nu merge, mai bagi ceva de la tine....

TEO:

Cum ar fi?

VANESSA:

Că nu-s banii lor, sunt ai blocului....Banii noștri....Că ei cu banii noștri or sănceapă să meargă la Mamaia, pe când noi nu.... Noi rămânem ca amărății aici, în parcul ăsta de căcat din fața blocului, sub geamurile lor închise....

TEO:

Om merge și noi la Mamaia.... Că sunt pachete acum...Știe tot blocul...Sunt pachete d-alea cu salam, pastă de dinți și cazare....Era și-un filozof.....

VANESSA:

Lasă-l naibii.... Când atacăm?

TEO:

Stai, c-am uitat....

VANESSA:

Pentru Dumnezeu, țigla mea rozalie, Teo, ce?

TEO:

Ăștia au un cocoș de pază.... Vasileștii.... Cum îl neutralizăm? Că n-avem timp să cumpărăm o găină frumușică să i-o dăm....

VANESSA:

L-am adus special p-ăsta de ceramică....

TEO:

Ăsta de ceramică e degeaba....

VANESSA:

Cum degeaba....Îi punem să vorbească între ei, găsec ei o soluție.... Totul e să-l introducem pe al nostru....

TEO:

Și ce vorbesc... Despre ce?

VANESSA:

Îl învățăm pe al nostru ce să zică și ăla al Vasileștilor o să răspundă, n-are-n cotro....

TEO:

Tu ești nebună? Cum o să vorbească ăsta de ceramică?

VANESSA:

Păi, nu vorbește, vorbim noi când suntem în spatele lui, că ăla al Vasileștilor de unde să știe că suntem noi, ce-a auzit el vorbă de cocoș?

TEO:

Nu, n-a auzit....

VANESSA:

Uite, hai să încercăm.... Eu sunt ăsta din ceramică.....

Vanessa își subțiază vocea.

VANESSA:

Bă, Vladimire.....

TEO:

Cum îl chiamă p-al meu?

VANESSA:

De unde vrei să știi... Zi și tu, bună, omule....

TEO:

Bună, omule....

VANESSA:

Ești singur acasă?

TEO:

Da.....

VANESSA:

Și știi unde-și țin ai tăi banii? Banii ăia mulți?

TEO:

Da....

VANESSA:

Unde.....

TEO:

La bancă....

VANESSA:

Cum la bancă, Teo, cilindrul meu abscons....Cum?

TEO:

Dar unde dragă.... Nu-i bună metoda cu cocoșul... Nu-mi place....Să-ncercăm altfel.....

VANESSA:

Deci intrăm....

TEO:

Și-i luăm la bătaie....Trebuie să cedeze și să ne spună ascunzătoarea....

Vanessa pune cocoșul la loc în buzunar.

VANESSA:

Ai uitat de administrator, stă la parter, imediat iese și pricepe că a forțat cineva ușa și ne mai și vede cu cagulele pe față... Nu, nu merge....

TEO:

Ai dreptate.... Iese cu scandal... Și cu cocoșul lor....Că n-ai cum să-l anihilezi....Mai bine-i luăm o găină....

VANESSA:

Nici să nu te gândești... Știi cât costă o găină, guguștiucul meu cărămiziu...?

TEO:

Stai așa.... Am găsit.... Coborâm de pe bloc....

VANESSA:

Cum?

TEO:

Ai uitat c-avem sfoara aia groasă? Aia de când ne-am mutat.....

VANESSA:

Aha....Știu, e la mine.....Asta e....

TEO:

Și exersăm acum cu ea.....

VANESSA:

Unde Dumnezeu?

TEO:

Aici... Zicem că suntem pe bloc.... Coborâm pe frânghie până la fereastra Vasileștilor și intrăm pe geam....

VANESSA:

Cine coborâm și cine ține frânghia în cazul ăsta?

TEO:

Eu cobor.....Tu ții frânghia să nu cad pe asfalt... Că m-a luat dracu'....

Fac joc amândoi. Se suie pe masă. Vanessa ține frânghia, Teo o desfășoară și începe să coboare pe ea.

TEO:

Nu merge... E prea aproape de podea.... Trebuie să desenăm cu cretă pe dușumea fereastra ăloră, iar eu trebuie să mă opresc exact în dreptul ei....

Teo scoate o cretă din dulap, desenează un pătrat în mijlocul podelei.

TEO:

Cam aici trebuie să mă opresc....Aici e fereastra.....Hai, încă odată....

Cei doi se suie pe masă. Teo coboară, ajunge în dreptul pătratului desenat. Încearcă să-l împingă. Vanessa ține zdravăn de frânghie, o desfășoară exact cât trebuie.

TEO:

E închis...Nu pot intra....

VANESSA:

Bate în el.....

Teo bate în pătratul ferestrei. Aceasta se deschide ușor. Din interior apare un cocoș. Teo ia cocoșul sub braț. Cocoșul nu zice nimic.

VANESSA:

Cobor?

TEO:

Da, coboară..... Intrăm pe geam că cocoșul e anihilat.....

Vanessa coboară. Se duc amândoi la geamul din podea.

VANESSA:

Acum, hai...

TEO:

Gata, acțiune....

Își pun cagulele.

TEO:

După ce-am repetat atât, n-are cum să nu ne iasă.....

VANESSA:

Normal....Și avem și cocoșul cu noi.....La final, îl schimbăm cu al nostru....Unul viu întotdeauna-i mai bun.....

TEO:

Bun...Acum știm totul....Hai să facem ca cocoșii...O repetiție....Poate va fi nevoie....

VANESSA:

Cucuriguuuuuuuuu....Cucuriguuuuu, Vasileștilor.....

TEO:

Tâmpito, nu-i cu Vasileștii..... Pur și simplu, Cucurigu....Fii atentă....Cucuriguuuuuuu, guuuuuuu, uuuuuuuu....

VANESSA:

Stai, stai, nu merge.....Cucurigul tău nu sună ca ceramica... N-are zgomotul ăla de pământ ars.....E de om...Înțelegi? Dacă Vasilescu își dă seama?

TEO:

Bine, da' nu zicea filozoful ăla....

VANESSA:

Ai dreptate...Ai dreptate.....La acțiune.....Motor.....

Se stinge lumina.

ACTUL 4

Același decor, aceiași actori, Paul și Mariana, 40. Pe masă câțiva căței de usturoi. Mariana croșetează, Paul curăță usturoi.

MARIANA:

Așa...Curăță cinci căpățâni....Șase....

PAUL:

Nu-i prea mult?

MARIANA:

Să taci...Nu, nu-i prea mult...Trebuie la ciorbă, piftie, tocană...La păsări...

PAUL:

N-avem păsări....

MARIANA (*urlă*):

Nu mai îmi spune tu ce avem și ce nu, nu te mai împotrivi ca un...ca un...rac, na!!! N-avem păsări, da' nu-i vina ta?...E nesăbuița ta la mijloc....Aveam două cămăruțe la curte și aveam și păsări...Acum stăm în măgăoia asta de patru camere, copiii au plecat din București și unde să mai ținem păsări? Ești, ești....Nu găsesc cuvânt...Ești insensibil la durerile mele...Nu ești atent de loc....Așa că curăță tu usturoiul și io îl dau la păsări pe geam...La guguștiuci....Asta e cu tine, de fapt....Ești lipsit de responsabilitate....

PAUL:

Nici nu m-am...

MARIANA:

Gata, cu deșteptăciunile tale, gata....Măcar dacă tot stăm în patru camere să fi avut bucătărie în fiecare, nu să mă trambalez cu ciorba de colo colo, neștiind unde s-o vărs....Am stricat toate covoarele.....

PAUL:

De ce s-o?....

MARIANA:

Pentru că niciodată nu știm unde primim invitații....Niciodată....Și asta din cauza ta...Îi respingi pe toți....ești dezagreabil ca toți bărbații....Lipsit de personalitate.... Dacă ai fi un bărbat adevărat, ai hotărî....Bă, aici mâncăm și am aduce scaune, masă....Pentru că aia ești, Paule, ești nepregătit pentru viață...Pentru cuplu....Mai bine stăteai singur, făceai copii singur, o pupai pe mama ta singur....Înțelegi?

PAUL:

Io....

MARIANA:

Nici un io....Mai curăță o căpățână și pentru vecina de la trei....Mi-a cerut....Și încă două pentru la primărie....Mă duc să iau Legea asta nouă....

PAUL:

Ce?.....

MARIANA:

Auzi la el, îl intersează legea nouă...De când? Să știi că Legea Locatarului Universale nu-i pentru tine...E pentru oameni deștepți, pregătiți...Nu dinăștia care se descalță în pat....

PAUL:

Io, nu mă....

MARIANA:

Asta mai lispea să te descălți în pat....Ajungeai ca ăla...Ca ăla....Cum zicea
Gurile Dunării...Înțelepciunea aia....

PAUL:

Ce zicea?

MARIANA:

Cine se urcă în patul alteia cu bocancii....

PAUL:

Tu nu ești alteia...Ești...

MARIANA:

Taci din gură, nepregătitele...Evaziune fiscală ce ești.....

PAUL:

Zi înțelepciunea....

MARIANA:

Mă rog, reproduc așa....inexact....Cine se urcă în patul alteia cu bocancii
moare de grijacuiva....am uitat....Cât ai curățat, ia să văz.....

PAUL:

Cinci....

MARIANA:

Mai merge unul....O căpățână....Și ca să reviu....Nu ești întreg la minte....Ce
ți-a trebuit ție să mă aduci la patru camere, în plin centru și să te-apuci să

mă cari în excursii prin Paris sau Roma? Ce? Cu banii ăia puteam să-i dăm lu' mama și să creștem oi....Știi câți bani se fac cu oile? Păi, numai când le mulgi și sare laptele până la București....Lâna la fel....Mi-a zis mie maică-mea că ești insalubru pentru viață....Și am întrebat-o de ce....Știi ce-a zis? Că ești pe dinafară....Pe dinafară....Ce-ți trebuia ție mașină? Nouă? Mergem la teatru cu ea? La film? În Cișmigiu? Păi, n-avem la televizor de toate? Paule, Paule.....Ce muncă trebuie să duc cu tine....Ce muncă....

PAUL:

O să....

MARIANA:

O să...O să.... Asta aude de două'j de ani....O să...Și tu tot de grandomanii te ții...Hai la Torino....Hai în Maramureș...La mănăstiri....N-ai simțul măsurii...Parcă ești....Parcă ești imatur...Parcă n-ai decât zece ani....Zău așa, pirpiriule....

PAUL:

Știi că Vasileștii....

MARIANA:

Știu, tot blocul vuitește....te rog să fi bărbat o singură dată în viață....Se poate?

PAUL:

Cum nu?

MARIANA:

O să vedem....Te duci și le ceri banii....Puteam să jucăm noi numerele alea...Un 12...Un 8, ce mare lucru, că nu faci mare efort, doar treci prin fața agenției, zici la plesneală niște numere și gata...ai câștigat....Dar poate

treceam noi....Ne-a luat-o înainte? Cu ce drept? Cine hotărăște un 12, un 8 acolo? Noi, poporul, Paul....Noi....

PAUL:

Dar e dreptul lor....

MARIANA:

Niciun drept....Ai să citești noua Lege a Locatarului Universale și ai să vezi ce scrie acolo....Întâietatea este pe planul doi când interesele locatarilor o cer...Deci nu c-au fost ei primii, nu se pune...Bun, au fost primii, dar blocul i-a trimis....Fă-i să-nțeleagă asta....

PAUL:

Cum?

MARIANA:

Vai, vai, ce slab ești...Îmi bat gura degeaba cu tine....Nu-ți asumi responsabilitatea unui câștig fabulos...Îți iei frumos un creion și-i întrebi: Cât ați câștigat....Opt, o să spună ei....Opt milioane....Tu scoți creionul și împarți suma la cei din bloc, să vezi dacă e echitabil....Nu e echitabil, la proces cu ei...Și, mă rog, la împărțeală ne treci numai pe noi...Pe mine adică, că m-ai adus aici împotriva voinței mele....Astea patru camere, Grigorescu de pe pereți, sala de forță și spa să ți le bagi undeva....Mi-e rușine de oamenii ăștia să spun unde....

PAUL:

Va fi foarte greu....

MARIANA:

Niciun greu...Tu m-ai băgat în situația asta, tu să mă scoți....

PAUL:

Am terminat....

MARIANA:

Foarte bine...Strânge toți căței și mănâncă-i....Așa, că cu banii de la Vasilești îmi iau alții....Mai mari....Mai blânzi....Mai gustoși.....Mai iuți....Mai treaba mea, nu te interesează pe tine....Hai, cară-te!!!

ACTUL 5

Același decor, aceiași actori, Valentina și Grigore. Pe masă două lumânări, două pahare goale.

GRIGORE:

Cu ce ocazie? Sărbătorim ceva?

VALENTINA:

Cu nicio ocazie....Voi bărbații nu aveți niciodată intenția ca măcar odată pe an să fiți mai tandri fără niciun motiv...Ne-am răcit împreună, ne vedem doar seara târziu și am zis că....

GRIGORE:

Un pahar...

VALENTINA:

O masă festivă....

GRIGORE:

Ne-am mai aduce aminte de planurile noastre de la căsătorie...Da, da...

VALENTINA:

Știi, că vroiam să facem sumedenie de copii...

GRIGORE:

...Doi la primărie....

VALENTINA:

Unul la școala de fete....

GRIGORE:

...Doi la tribunal....Unul la stadion....

VALENTINA:

Unul la școala de fete....

GRIGORE:

L-ai mai pus....Mă superi....

VALENTINA:

În sfârșit...Așa sunteți voi, bărbații, lipsiți de curajul răspunderii...Ce-avea dacă puneam doi copii la școala de fete?

GRIGORE:

Cum ce-avea, dragă?...S-ar fi băgat de seamă că școala de fete plătește două alocații....la gândește-te...

VALENTINA:

Ehe....dacă mai puteam să fac io chat, nu ne mai certam atâta pe alocații, n-aș fi băgat de seamă cât de copil ești la minte, câtă lipsă de responsabilitate ai acum când ai rămas singurul care aduce bani în casă...Ehe...

GRIGORE:

Păi, n-am știut....De ce nu mai poți munci la chat?

VALENTINA:

Păi, măi, omule, am făcut 60 de ani, sunt în pensie....Cine dracu' mai stă pe videochat cu mine? Ce să mai arăt io?

GRIGORE:

N-ai dreptate....Poți să dai pasiențe...Să faci tocșouri cu ăștia....

VALENTINA:

Dezbrăcată, nu?

GRIGORE:

Nu face nimeni....

VALENTINA:

Hai, fi serios....

GRIGORE:

În sfârșit....Să ciocnim....

VALENTINA:

Dac-am avea bani.....

GRIGORE:

E...Ce vrei să spui? Ce-am face?

VALENTINA:

Am construi un cazan....

GRIGORE:

....un cazan?

VALENTINA:

Da....un cazan...și-am face în el clandestin țuică pentru tot orașul...

GRIGORE:

Ce-ți veni? Tu să faci țuică?

VALENTINA:

Io, da...Că pe tine nu se poate pune nicio bază....ca pe niciun bărbat...

GRIGORE:

Era un filozof....Unul Gurile Dunării...Spune așa...Țării cât mai multă țuică...Privind așa, ai dreptate cu țuica...

VALENTINA:

Vezi că am dreptate?

GRIGORE:

Dar de unde bani?

VALENTINA:

Am un pont....Vasileștii, vecinii noștri au câștigat la 6 din 49 cam 12 milioane de euro, c-a fost și report....

GRIGORE:

Și ce vrei să spui?

VALENTINA:

Le cerem împrumut șase milioane...Cu unul facem cazanul, restu-l dosim...

GRIGORE:

Și câtă țuică facem?

VALENTINA:

Nu facem...Că nu ne-ntreabă nimeni de ea....Vor uita cu toții....Ai să vezi....Va fi bine....

GRIGORE:

Și cum ne dau banii? De ce?

VALENTINA:

M-am gândit ca pe cei doi copii de la școala de fete să-i dăm lor....

GRIGORE:

Poftim?

VALENTINA:

Sper că ești de acord...Ce-s doi copii? Mai facem și la Procuratură, la manutanță....Hm....Suntem la început....

GRIGORE:

Bine, bine.... planul e bun....Mergem să vorbim cu ei.....

ACTUL 6

Aceeași masă, aceiași actori, perechea Ion și Maria, administratorii blocului, 60. Cei doi au în față hârtiile de întreținere, notează, modifică etc.

ION:

Acu' dacă au câștigat la 6 din 49 nu le putem mări toate taxeleSă vedem la ce merge....

MARIA:

Vezi la ce paragraf se încadrează în legea asta nouă.....

ION:

Ai dreptate..... (*Scoate un dosar pe care scrie LEGEA LOCATARULUI UNIVERSALE*).... Să vedem.....

MARIA (*Citește pe dosar*) :

Da' de ce Legea Locatarului Universal? Nu Universal? Locatarul Universal?

ION:

Nu. Pentru că legea asta este din seria celor cu....cum să-ți spun....De exemplu LEGEA GRAVITAȚIEI UNIVERSALE..... Sau LEGEA DESFĂCĂTOARELOR DE CONSERVE UNIVERSALE.....Înțelegi?

MARIA:

Era și ziarul lui Caragiale.....VOCEA PATRIOTULUI UNIVERSALE, nu?

ION:

În sfârșit, văd c-ai înțeles.....

MARIA:

La ce paragraf?

ION:

Paragraf 24/2016 din legea locatarului Universal, citez: Locatarii blocurilor au voie să arunce conținutul lichid al căzilor pe geam, în felul acesta urmărin.....

MARIA:

Treci mai departe.....

ION (*Același joc*) :

Ăăăăă..... Banii....

MARIA:

Asta e....Aici e cu Vasileștii....Zi.....

ION:

Paragraf 22/2016 din Legea...la, la, la Universale....Citez: Dacă un locatar apare cu bani în bloc indiferent cum câștigați, poate începe între locatari o competiție pentru recuperarea acestora în interes propriu.....

MARIA:

E clar.....Ne luptăm pentru ei și-i câștigăm.....Pe toți....

ION:

Pe toți.....

MARIA:

Așa.... Scoate caietul...

ION (*În caiet scrie*):

30.000 de euro că n-au copii.....

MARIA:

Le aduc Stoenăștii doi....Valentina Îi pun la școala de fete....Altceva....

ION:

Hm.... Să ai atâția bani în bloc, un 6 din 49 și să nu poți profita... Cu Legea de partea noastră...Ha..Am găsit....Stai.....Nu, nu-i bine....Nu vreau...

MARIA:

Ce-i? Nimic nu vrei... Stau lângă noi câteva 20 de milioane de euro și tu dormi... Dormi cu hârțiile în mână....Cu LEGEA LOCATARULUI UNIVERSALE.....S-au chinuit ăia s-o treacă prin parlament și tu te caci în ea.....

ION:

Hai să depășim momentul....Toate bune până aici.... Cum trecem însă toate sumele pe care li le vom inventa la întreținere? Ca să nu se prindă și ei... Vasileștii....

MARIA:

Cum, cum? Pur și simplu.....Ia să te văd, Ioane, ia să te vădAi ocazia să nu mai fi lipsit de orice responsabilitate față de familia ta....Familia ta....Ioane....

ION:

Pur și simplu inventăm o rubrică numai pentru ei.... În care nu trecem nici apa, nici căldura...nimic... E taxa de a fi Vasilescu....Uite, scrie și în noua lege la paragraful 5/2016.....

MARIA:

Excelent... Și ce sumă treci?

ION:

Nu știu... Să zicem, un milion de euro pe lună....

MARIA:

Și cât timp o vor plăti....

ION:

Până se vor interna la spitalul 9....

MARIA:

Excelent, Ioane..... Bravo ție.... Cu bani vom avea grijă să nu mai iasă niciodată....

ION:

Niciodată..... Ha, ha, ha!!! Scrie și-aici, în lege....Uite.....

MARIA:

Vai, ce bun ești, Ioane....Nu degeaba te-am luat de bărbat....Panseluța mea sub formă de..șaiszeci și nouă....Ha, ha, ha.....

ACTUL 7

Cei doi Vasilescu la masă, 30. Dialogul este început.

GHEORGHE:

Nu putem sta mult timp în șomaj, nu vom mai avea curând cu ce plăti meditațiile copiilor.....

IOANA:

Știu.....Niciodată n-am avut nicio bază....

GHEORGHE (*o îngână*)

Nicio bază...Nicio bază....

IOANA:

Păcat că n-ai fost mai delicat cu oamenii ăia din Obor mai de-al lor.... acolo se va fura generații de-a rândul ... și tu, moț... n-ai putut să te acomodezi e un mister, zău.... pentru mine e un mister..... Mie să-mi treacă atâta carne, portocale, pește, zahăr și altele prin mână și să nu-mi

iau și io un milion de lei pe zi aș înnebuni.....Aveam și casă la Sinaia până
acuma....

GHEORGHE:

E, hai, că cât a fost a fost.....

IOANA:

Din vina ta s-a terminat, că te-a tocat aia de la contabilitate. Blonda. Era și
proastă, am văzut-o.....

Ioana se plimbă nervoasă în jurul mesei.

IOANA:

În sfârșit, ce-ai făcut acum este riscant.....

GHEORGHE:

Ce? Cu 6 din 49?

IOANA:

Păi, da, minciuna asta cu 6 din 49.....Te-ai gândit vreo clipă că toată lumea
te va invidia?.....că deja toți își fac socotelile cât să-ți ceară, așa..... în
numele unei prietenii inexistente..... ca să înceapă și ei o afacere.... ca s-o
dreagă și ei cu amanta..... Ția de la trei vor să inventeze imponderabilitatea
în bloc..... Pe la alții prin case au ajuns să zboare cocoși din ceramică și cred
că la noi umblă cocoșii cu naiba știe.....Băi, Gheorghe, lumea e halită după
bani...E sărăcie lucie în jurul nostru.....În sfârșit, problema e că n-ai câștigat
la niciun 6 din 49 și ai împrăștiat zvonul ăsta care o să coste.....Bașca Legea
asta nouă....Știam io....

GHEORGHE:

Poftim?

IOANA:

Legea Locatarului Universale.....În care sunt stipulate multe.....

GHEORGHE:

Dă-o-n mă-sa de lege.....Revin.....Fiecare acțiune a celor din bloc poate fi transformată în bani, nu-i așa? Nu așa am discutat cu avocatul? Ția mascați care ne vor pătrunde în casă înseamnă încălcare de domiciliu și e cu pușcărie de la 5 ani în sus. Înțelegi? La violare de domiciliu se poate cere, în bani, ca să scape de temniță, și juma de milion de euro, am făcut calculul cu avocatul. P-ăștia mizăm.....

IOANA:

Nu peăștia... Greșit... Mizăm pe răutatea și invidia oamenilor.... Pe prostia lor....Mizăm pe banul câștigat ușor... Așa și-ar dori cu toții să-i capete....Așa se dezvoltă caracterul mulțimii în comunitate... Într-un bloc.....Mizăm pe sărăcie.... Pe îndobitocirea lor cu ajutorul media....În situații de stres și de tensiune oamenii se comportă ciudat... Pun la cale cele mai bizare forme de violență, de comunicare....Se travestesc în ceea ce nu sunt.... Se maschează...

GHEORGHE:

.... vin pe ușă, civilizată

IOANA:

Toți își vor baniiCu mijloace simple...Mai liberale, mai democratice...Cu legi....

GHEORGHE:

Așa e.... Te referi la spărgătorii ăia profesioniști de la etajul nu știu care...

IOANA:

Nu, la ăștia care fac legile locatarului..... Trebuie să le citim ca să vedem cum ne-ncurcă viața.....Ăia la care te referi, vor escalada blocul cu frânghii și vor intra pe fereastră....

GHEORGHE:

Tot violare se chiamă și asta...Și am de gând să le cer daune un milion de euro..... Problema cu tinerii e mai simplă..... Îi băgăm la deteriorarea valorilor culturale și istorice, cum să ai Grigorescu pe perete într-un bloc?.... De aici putem să stoarcem o sută, două de mii fără să ne doară capul.....

IOANA:

Cum zici....Văd că ai pus totul la cale în cele mai mici amănunte... Ai numărat fiecare ban.... Permite-mi o curiozitate...

GHEORGHE:

Spune....

IOANA:

Cum ai aflat?

GHEORGHE:

Nu era simplu? N-ai spus chiar tu? Trebuia să pun la cale un mecanism prin care să stârnesc în fiecare cele mai josnice sentimente, caractere, comportamente.....

IOANA:

Și ai reușit....Fără măcar să cumperi un bilet....Te îmbogățești fără să dai nici cinci lei...

GHEORGHE:

Exact....Mizând doar pe mârșăvia oamenilor... Pe prostia lor....

IOANA:

Recunosc...ești un geniu....Dar cu cocoșii ce facem?

GHEORGHE:

Nimic lăsăm păsările să facă ouă în continuare, ce dracu' să le facem?

IOANA:

Da, da' unul e de ceramică.....

GHEORGHE:

Nu-i nimic.....Va face și el.....

IOANA:

Și p-ăia cu pâine căzută pe covor?

GHEORGHE:

Îi cuplăm cu cocoșii..... Un ou peste o felie de pâine și gata sandvișul cu care să plece puștii din bloc la școală.....

IOANA:

N-o să le dea voie cu ouă, programa școlară e cu mere.....Poate scrie în noua lege.....

GHEORGHE:

Prostii..... N-o să punem acum ditai cocoșul de ciment sau ce-o fi să facă mere..... Mere, spune filosoful ăla, Gurile Dunării, face numai Ana și asta numai în condiții speciale, adică când Ana e prin preajma unei livezi de mere sau într-un car de fân.....Cam așa ceva.....

IOANA:

Am înțeles.....

GHEORGHE:

Așa că, draga mea, cu banii ăștia ne putem retrage liniștiți în Caraibe ca să ne liniștim. O facem pentru sufletul nostru. Acolo, în Caraibe, nu-i vom mai vedea pe ăștia cu ifosele lor, pe ăia cu fițele lor, pe alea cu silicoanele lor, cu copiii lor.....

Pauză. Se privesc.

GHEORGHE:

Ă, ce zici.

IOANA:

E bine, scumpul meu, foarte bine.

AMÂNDOI:

Ha, ha, hahhhahaahahahaha!!!!

IOANA:

Sună la ușă.

GHEORGHE:

Cine-o fi? Nu cumva o fi poștașul cu banii?

Sună insistent.

IOANA:

Lasă că mă duc io să deschid.....

GHEORGHE:

E șomaju' ăla amărât.....

Ioana merge la ușă. Poștașul nu intră. Ioana se întoarce în cameră cu un aviz.

Ioana îi întinde fără niciun cuvânt bucata de hârtie.

GHEORGHE:

....Ajutorul de șomaj pe luna martie..... 300 lei.....Domnului Gheorghe....Aică
io.....De tine nu zice nimic....

Sună la ușă. Insistent. Ioana și Gheorghe capătă o strălucire în ochi. Bucurie.

IOANA:

Încep să vină....

GHEORGHE:

Ți-am spus?

IOANA:

Cine crezi c-a avut curajul să fie primul? Ția cu copiii? Banditul?

GHEORGHE:

Ce importanță are? Asta ne arată că planul e perfect....

IOANA (*Sare în sus de bucurie, îl sărută*):

Perfect, perfect, iubitul meu....Perfect...Cataiful meu iresponsabil.....

Sună în continuare la ușă.

SFÂRȘIT